

در عصر کرونا چه نباید کرد؟

۱- همان طور که در مقاله قبلی (اینک آخرالزمان) متذکر شدم انسان مؤمن و موحدی که با خدا و ایمانش مکر و بازی نمی کند بایستی به جای پناه بردن به طاغوت و واکسن های رنگارنگ و بی پایانش، به خداوند شفیع و شافی و طبیب و حبیب و کافی و وافی پناه برد و در عین حال مرگ را حق بداند و بداند که این خداست که زنده می کند و می میراند نه کرونا و واکسن!

۲- نشان دادیم که عصر کرونا و آخرالزمان به خودی خود عصر نشر و تفرید و تنهایی است پس بیائیم و به حق این تنها شدن با خدا، تن در دهیم و از جماعات و بخصوص تجمعات کاذب و تغنیی بپرهیزیم و به خدائی که در دل ما در انتظار است بازگردیم و از بی کسی نهراسیم. این تنهایی از برجسته ترین شاخصه قیامت آخرالزمان است که قرآن کریم مکرراً متذکر شده است.

۳- در مقاله قبلی و سائر آثارمان نشان دادیم که امروزه عمده مواد غذائی بشر مسموم و زهرآگین و سرطانزا و مرگبار و کرونائی شده است و بقول علی^(ع)، از دنیا جز سم و زهرآبی نمانده است. پس از غذاهای صنعتی بپرهیزیم و با پیشه کردن قناعت و ساده زیستی این امر را ممکن سازیم.

۴- اساس تغذیه و حیات بشری، آب و هوای پاک است که در شهرها نایاب است. پس با خروج از این نوع شهرها و مهاجرت به ارتفاعات و روستاها خود را به آب و هوای پاک برسانیم. این نیز حکمی است که روایات دینی ما به اهل ایمان توصیه کرده اند.

به طور خلاصه اینکه نباید واکسینه شد، نباید از تنهایی گریخت، نباید از غذاهای صنعتی تغذیه نمود و نباید در شهرهای آلوده و صنعتی زیست.

انگار که نیستی چو هستی خوش باش.

این توصیه ها جز به گوش و هوش مؤمنین خوش نیاید و مابقی مردمان این امور را از جهل و عقب ماندگی و خرافه می دانند.

علی اکبر خانجانی

تابستان ۱۴۰۰